

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/13/2018
Identifikačné číslo spisu: 4015200464
Dátum vydania rozhodnutia: 24.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4015200464.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: K. Ž.Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom E.. M.L. Č.. XXXX/XX, H. (ako právna nástupkyňa navrhovateľa C. R., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom G. Č.. XXX), zastúpená Mgr. Petrom Miklóssym, advokátom so sídlom Hlavná č. 1221, Vráble, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa C. R. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 26.júna 2017, č. k. 23Sd/167/2015-67, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 26. júna 2017, č. k. 23Sd/167/2015-67 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom zo dňa 26.06.2017, č. k. 23Sd/167/2015-67, potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 08.04.2015 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“) a navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Preskúmaným rozhodnutím odporkyňa podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov od 21.01.2009 priznala navrhovateľovi invalidný dôchodok v sume 435,00 eur mesačne a súčasne rozhodla o tom, že od 21.01.2009 navrhovateľovi podľa § 263a ods. 5 tohto zákona zaniká nárok na čiastočný invalidný dôchodok, ktorý bol prekvalifikovaný na invalidný dôchodok, ako aj nárok na invalidný dôchodok podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. a § 29 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v sume 255,10 eura mesačne. Súčasne podľa § 82 rozhodla o valorizácii dôchodku, naposledy od 01.01.2015 na sumu 494,00 eur mesačne. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia pri pobočke Sociálnej poisťovne Nitra zo dňa 06.02.2015 bol navrhovateľ odo dňa 21.01.2009 uznaný invalidným podľa § 29 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. a invalidným aj podľa § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. pre viac ako 70 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Krajský súd vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom č. k. 23Sd/49/2016-62 zo dňa 23.11.2015, ktorý bol zrušený uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/49/2016 zo dňa 26.04.2017 a

vec bola vrátená krajskému súdu na ďalšie konanie z dôvodu nedostatočného odôvodnenia rozsudku, keďže krajský súd v tomto rozsudku nevysvetlil, ako vec sám právne posúdil z hľadiska relevantných ustanovení zákona a ktoré požiadavky navrhovateľa a z akých dôvodov považoval za nedôvodné, a to aj z dôvodu, že už predchádzajúce rozhodnutie odporkyne o nároku navrhovateľa bolo krajským súdom zrušené rozsudkom zo dňa 03.11.2014; najvyšší súd pritom krajskému súdu uložil v odôvodnení nového rozhodnutia osobitne vyhodnotiť, či odporkyňa rešpektovala tento predchádzajúci rozsudok krajského súdu a či posudkoví lekári odporkyne dostatočne presvedčivo vysvetlili, prečo nerešpektovali ako deň vzniku invalidity navrhovateľa 03.06.2005, vyplývajúci zo znaleckého posudku.

Po vrátení veci na ďalšie konanie krajský súd vo veci znovu rozhodol rozsudkom č. k. 23Sd/167/2015-67 zo dňa 26.06.2017. Pri posudzovaní dátumu vzniku invalidity, ktorý je medzi účastníkmi sporný, poukázal na to, že v posudku posudkovej lekárky sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia zo dňa 18.09.2015 sa posudková lekárka okrem všetkých lekárskeho nálezov vysporiadala aj s namietaným znaleckým posudkom č. 84/2014 zo dňa 23.05.2014, ktorý podala znalecká organizácia forensic.sk, znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, súdne lekárstvo, interná medicína, traumatológia.

Krajský súd poukázal na to, že podľa posudkovej lekárky ústredia dátum vzniku invalidity podľa § 29 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb., resp. podľa § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. pre viac ako 70 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nemožno určiť už od 03.06.2005, ako to požadoval navrhovateľ, lebo z kompletnej zdravotnej dokumentácie, včítane znaleckých posudkov, dátum vzniku invalidity jednoznačne vyplýva z diabetologických nálezov až od 21.01.2009, kedy sa konštatuje zlá kompenzácia cukrovky. Podľa názoru krajského súdu posudkoví lekári posúdili zdravotný stav navrhovateľa postupom vyplývajúcim zo zákona, ich posudky sú objektívne, úplné a presvedčivé a vo svojich záveroch zhodné, bez dôvodu na spochybnenie ich odbornej úrovne a úplnosti záverov, keď navrhovateľ ich závery relevantným spôsobom nespochybnil a nepredložil žiaden dôkaz - lekárske správy - na podporu jeho tvrdenia, že dátum invalidity bol stanovený nesprávne. Na tom základe mal preukázať, že navrhovateľ je invalidný podľa § 29 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. a súčasne invalidným podľa § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. pre viac ako 70 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť od 21.01.2009.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním dňa 29.11.2017. Namietol nesprávne stanovenie dátumu vzniku invalidity dňom 29.01.2009, lebo podľa jeho názoru mal byť uznaný invalidným z dôvodu neschopnosti vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie už skôr. V tejto súvislosti poukázal na vyjadrenie znalca N.. C.. G.. D. L., D.. na pojednávaní Krajského súdu v Nitre dňa 23.05.2014 v konaní vedenom pod sp. zn. 23Sd/48/2008, „že dátum 03.06.2005 môžeme považovať za to, že navrhovateľ mal dg. cukrovku v štádiu chronických komplikácií, resp. toto obdobie možno považovať, kedy navrhovateľ nebol schopný výkonu práce, pričom z hľadiska komplikácií bolo ochorenie navrhovateľa v roku 2005 prinajmenšom také, ako v roku 1998, z hľadiska komplikácií muselo byť aj horšie“. Navrhovateľovi mal byť preto invalidný dôchodok priznaný najneskôr od 03.06.2005. Rozsudkom sp. zn. 23Sd/48/2008 krajský súd zrušil predchádzajúce rozhodnutie odporkyne a v ďalšom konaní jej uložil povinnosť rozhodnúť opätovne o priznaní invalidného dôchodku v zmysle znaleckého posudku - odporkyňa sa však týmto neriadila. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Sdo/21/2005 zo dňa 30.05.2006, publikované pod R 62/2006, v zmysle ktorého, že závery posudkového lekára nie sú a nemôžu byť jediné relevantné pre posudzovanie vzniku invalidity, nie sú a nemôžu byť nespochybniteľné.

Podľa názoru navrhovateľa sa krajský súd v odvolaní napadnutom rozsudku neriadil ani záväzným právnym názorom odvolacieho súdu, keď sa vôbec nevysporiadal s vyššie uvedenými skutočnosťami vyplývajúcimi zo znaleckého dokazovania, ktoré úplne prehliadol a ignoroval.

Hoci krajský súd v predchádzajúcom konaní uznal opodstatnenosť potreby vykonať k určeniu dátumu vzniku invalidity aj znalecké dokazovanie, na druhej strane však, hoci vykonané znalecké dokazovanie dalo jednoznačnú a konkrétnu odpoveď k vzniku invalidity, súd závery znaleckého dokazovania nerešpektuje a znovu zásadne nesprávne uvádza, že posúdenie dátumu vzniku invalidity je výlučne na

posudkových lekároch sociálneho poistenia.

Rozsudok krajského súdu popiera záväzné právne závery z predchádzajúceho súdneho konania.

Z uvedených dôvodov navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo veľmi stručnom vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Dňa XX.XX.XXXX navrhovateľ zomrel. Podľa rozhodnutia Okresného súdu Nitra sp. zn. 18D/243/2018-Dnot 7/2019 zo dňa 28.05.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť tým istým dňom, jedinou dedičkou poručiteľa C. R. je jeho sestra, K. Ž..

Podľa § 118 ods. 1 zákona o sociálnom poistení ak fyzická osoba, ktorá splnila podmienky nároku na dávku, zomrela po uplatnení nároku na dávku a nároku na jej výplatu, prechádzajú nároky na sumy splatné ku dňu smrti tejto fyzickej osoby postupne na manžela (manželku), deti a rodičov.

Podľa § 118 ods. 4 zákona o sociálnom poistení nároky prechádzajúce na fyzické osoby uvedené v odsekoch 1 až 3 nie sú predmetom dedičstva; predmetom dedičstva sa stávajú, ak niet týchto fyzických osôb.

Podľa § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 107 ods. 1 OSP ak účastník stratí spôsobilosť byť účastníkom konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd posúdi podľa povahy veci, či má konanie zastaviť alebo prerušiť alebo či môže v ňom pokračovať.

Podľa § 107 ods. 3 OSP konanie súd preruší najmä vtedy, ak ide o majetkovú vec a navrhovateľ alebo odporca zomrel; v konaní pokračuje s dedičmi účastníka, prípadne s tými, ktorí podľa výsledku dedičského konania prevzali právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve, ak povaha veci nepripúšťa, aby sa v konaní pokračovalo skôr.

Vzhľadom na to, že konanie o preskúmanie rozhodnutia odporkyne o uplatnenom nároku na skoršie priznanie invalidného dôchodku je svojou povahou konaním v majetkovej veci, odvolací súd v konaní pokračoval s dedičkou zomr. navrhovateľa, K. Ž..

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením najvyšší súd v konaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné vyhovieť.

Predmetom preskúmania je rozhodnutie odporkyne o priznaní invalidného dôchodku, ktorého nezákonnosť navrhovateľ namietal z dôvodu ním tvrdeného skoršieho vzniku invalidity, už od

03.06.2005.

Z administratívnych spisov odporkyne mal odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ bol od 06.02.1993 poberateľom čiastočného invalidného dôchodku, od 08.05.1996 mu bol priznaný invalidný dôchodok, ktorý mu bol právoplatným rozhodnutím odňatý od 06.05.2000 a súčasne mu od tohto dňa bol podľa § 37 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. priznaný čiastočný invalidný dôchodok z dôvodu čiastočnej invalidity podľa § 37 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb., ktorá bola potvrdená aj pri kontrolnej lekárskej prehliadke dňa 04.09.2002 s konštatovaním dobrej kompenzácie cukrovky inzulínom, bez prítomnosti výrazných orgánových komplikácií, iba s ľahkou polyneuropathiou - zraková ostrosť a očné pozadie v norme s tým, že je schopný vykonávať fyzicky menej náročné práce s možnosťou dodržiavania diétného stravovania, v sklade, na vrátnici a podobne.

Pri kontrolnej lekárskej prehliadke dňa 24.06.2004 už za účinnosti zákona č. 461/2003 Z. z. bolo za rozhodujúce zdravotné postihnutie určené ochorenie diabetes mellitus na inzulíne v štádiu neskorých komplikácií s 50 % mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa § 71 a kapitoly IV, položka 1 c/ prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. vzhľadom na inzulínom nedostatočne vyvážený diabetes pri komplikujúcom ochorení pankreasu s opakovanými relapsami po diétnej chybe a závažnej somatosthénii, čo spolu s pankreatitídou zhoršuje terén priebehu diabetu a ovplyvňuje neskoré komplikácie - podľa vyšetrenia očného pozadia bola uvedená neproliferatívna diabet. rethinopathia. Termín ďalšej kontrolnej prehliadky bol stanovený na apríl 2007. Naďalej mu bol vyplácaný čiastočný invalidný dôchodok, prekvalifikovaný podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. za invalidný dôchodok podľa tohto zákona.

Navrhovateľ dňa 29.11.2006 požiadal o preskúmanie invalidity. K žiadosti pripojil správu z diabetologického vyšetrenia dňa 21.11.2006 s dg. záverom diabetes mellitus 1 typ kompenzovaný menej uspokojivo na intenzifikovanom režime v štádiu chronických orgánových komplikácií, polyneuropathia diabetica dist. typu DK, pankreatitis chronica.

Teraz preskúmané rozhodnutie bolo vydané v konaní o žiadosti navrhovateľa z 29.11.2006, v rámci ktorej bol posudzovaný v súlade s § 263a zákona č. 461/2003 Z. z..

Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 1) poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa § 71 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

Podľa § 71 ods. 3 veta prvá zákona č. 461/2003 Z. z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby.

Podľa § 71 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe:

- a) lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a
- b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Podľa § 71 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4.

Podľa § 71 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z. miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Podľa § 71 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z. z. jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú.

Podľa § 71 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.07.2006 mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť možno zvýšiť nad hornú hranicu miery poklesu podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu, najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na určenie zvýšenia hodnoty sa vychádza z predchádzajúceho výkonu zárobkovej činnosti, dosiahnutého vzdelania, skúsenosti a schopnosti rekvalifikácie. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav.

Podľa § 71 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.08.2006 v znení účinnom od 01.08.2006 mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na určenie zvýšenia hodnoty sa vychádza z predchádzajúceho výkonu zárobkovej činnosti, dosiahnutého vzdelania, skúsenosti a schopnosti rekvalifikácie. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav.

Podľa všeobecných posudkových zásad uvedených v kapitole IV prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. miera poklesu schopnosti zárobkovej činnosti pri poruchách látkovej výmeny a žliaz s vnútornou sekréciou závisí od dôsledkov týchto porúch. Odchýlky od normy v laboratórnych hodnotách nepodmieňujú pokles schopnosti zárobkovej činnosti.

Podľa kapitoly IV, položky č. 1 v znení účinnom do 31.07.2006 cukrovke kompenzovateľná inzulínom a diétou, bez komplikácií, s ohľadom na pracovné zaradenie zodpovedá 20 % - 30 % miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (písm. b/) a podľa písm. c/ cukrovke ťažko kompenzovateľnej inzulínom, s opakovanými stavmi kolísania hodnôt glykémie a diabetickými komplikáciami (chronické komplikácie cukrovky, angiopatia, neuropatia, diabetická noha) zodpovedá 50 % - 60 % miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Podľa kapitoly IV, položky č. 1 písm. c/ v znení účinnom od 01.08.2006 cukrovke ťažko kompenzovateľnej inzulínom, s opakovanými stavmi kolísania hodnôt glykémie a diabetickými komplikáciami (chronické komplikácie cukrovky, angiopatia, neuropatia, diabetická noha) zodpovedá 50 % - 75 % miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Podľa § 29 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. občan je invalidný, ak pre dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav je neschopný vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie.

Podľa § 18 ods. 1 vyhl. č. 149/1988 Zb. sústavné zamestnanie je zamestnanie vykonávané s určitou pravidelnosťou tak, že nárok z neho je stálym zdrojom príjmu. Za sústavné zamestnanie sa považuje aj zamestnanie vykonávané na základe dohody o pracovnej činnosti, pokiaľ občan je zúčastnený na nemocenskom zabezpečení z tejto dohody len preto, že je požívateľom invalidného dôchodku. Sústavným zamestnaním nie je zamestnanie, ktoré nezakladá nemocenské zabezpečenie alebo ktoré netrvá aspoň po dobu šiestich mesiacov po sebe nasledujúcich alebo zamestnanie vykonávané v rámci

pracovnej rehabilitácie odporúčanej príslušným orgánom.

Z rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/48/2008-306 zo dňa 03.11.2014 vyplýva, že v tomto súdnom konaní posudkový lekár k vyššie uvedenému znaleckému posudku č. 84/2014 zo dňa 23.05.2014 konštatoval, že aj znalci v znaleckom posudku neboli schopní zodpovedne dať odpoveď na určenie dátumu vzniku invalidity navrhovateľa, pričom popísané zhoršenia zdravotného stavu od r. 2005 do roku 2009 boli prechodné, rovnako ako zhoršenie základného ochorenia po bodnutí hmyzom - išlo o krátkodobé zhoršenie, stav sa úplne vyhojil, zostala iba základná cukrovka. Súd v tomto konaní doplnil dokazovanie výsluchom N.. G.. D. L., ktorý uviedol, že v rokoch 2005-2006 bola u navrhovateľa glykémia rozhasená... od roku 2007 s hodnotou glykémie nad 7,5, teda hodnotou nad úrovňou dobre kompenzovanej glykémie a za dátum zhoršenia zdravotného stavu a zhoršenia diabetu, v ktorom navrhovateľ spĺňa kritériá invalidity, možno považovať 03.06.2005, kedy bolo vyšetrením zistené odumretie tkaniva na koži po bodnutí hmyzom. Na tom základe skonštatoval, že u navrhovateľa na základe vyšetrení u diabetológa od roku 2005 dochádza k prejavom komplikácie cukrovky, prítomnosť cukru v moči, vyšším hodnotám Hb 1 AC, horšej kompenzácií cukrovky pri podávaní inzulínu, rozvoju prejavov postihnutia ciev a nervov a tiež aj skutočnosť, že po bodnutí hmyzom v júni 2005 vznik flegmóny u navrhovateľa nie je možné považovať za bežný následok takého bodnutia a najskôr od tohto dátumu možno hodnotiť zhoršenie diabetu a jeho komplikácií. V danom konaní krajský súd dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu pre vydanie rozhodnutia bolo nedostačujúce na posúdenie veci, kým posudok považoval za neobjektívny (zrejme mal na mysli „objektívny“) a nezaujatý, preto rozhodnutie odporkyne zrušil a vec vrátil odporkyne na ďalšie konanie s tým, že je povinná rozhodnúť v zmysle znaleckého posudku o priznaní invalidného dôchodku podľa § 29 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. alebo podľa § 70 zákona č. 461/2003 Z. z..

Z teraz odvolaním napadnutého rozsudku krajského súdu nie je dostatočne zrejmé, ako, na základe ktorých skutočností a akých úvah dospel k záveru o presvedčivosti práve posudku posudkového lekára zo dňa 18.09.2015 vo vzťahu k namietaným záverom znalca v posudku č. 84/2014, keď nevyhodnotil tento znalecký posudok a jeho doplnenie na pojednávaní krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 23Sd/48/2008 vo vzťahu k tomu, či záver znalca, že „dátum 03.06.2005 môžeme považovať za to, že navrhovateľ mal dg. cukrovku v štádiu chronických komplikácií, resp. toto obdobie možno považovať, kedy navrhovateľ nebol schopný výkonu práce“, možno považovať za jednoznačný, kritériám právnych predpisov zodpovedajúci a presvedčivo odôvodňujúci dátum vzniku invalidity v rozsahu viac ako 40 %, alebo v rozsahu viac ako 70 %. V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje pozornosť krajského súdu na skutočnosť, že úlohou znalca v danom konaní bolo posúdiť invaliditu iba podľa kritérií zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, nie trvanie čiastočnej invalidity podľa § 37 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. alebo dátum jej zmeny na invaliditu podľa § 29 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. v spojení s § 18 ods. 1 vyhl. č. 149/1988 Zb. z hľadiska schopnosti navrhovateľa na výkon sústavného zamestnania. Otázkou invalidity sa posudkový lekár ústredia zaoberal aj v posudku zo 16. júla 2015, ktorý krajský súd opomenul vyhodnotiť.

Odvolací súd vzhľadom na uvedené rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie podľa § 250ja ods. 3 OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 OSP.

V ďalšom konaní krajský súd opätovne prejedná vec na pojednávaní, na ktoré účastníkov znovu predvolá, preskúma rozhodnutia z hľadiska námietok navrhovateľa a nové rozhodnutie vo veci odôvodní v súlade s § 157 ods. 2 OSP. Súčasne znovu rozhodne o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e príпустný opravný prostriedok.